

Pinsebetrægtning.

For ret at kunne fejre en fest er det utvivlsomt nødvendigt at have nogen forstaaelse for dens betydning. Man maa ialfald vide, hvilken begivenhed festen skal minde om, og hvilken grund til glæde denne begivenhed byder os. Ellers bliver festglæden bare en kunstig blomst uden rod, saft og liv.

Men ikke mindst møder netop den sidste af det kristne kirkears tre store høitider en saadan mangel paa forstaaelse. Migtignok ved vel de fleste blandt os, at pinsefesten staar i nogen forbindelse med den Helligaands sendelse; men hvad denne bærer i sig for os, derom er vist endog blandt mange kirkefolk begreberne saa uklare, at det bliver daarlig bevendt med pinseglæden. Saaledes straalet jo heller ikke pinse i saa festligt et lys for folk flest som julen og paasfen. Sjelden træffer man saa store forberedelser til pinse, og sjelden raader der i denne tid en saa høitidelig stemning som ved de to andre høitider.

Hvoraaf kommer vel dette?

Mon ikke for en stor del deraf, at man ikke rigtig er paa det rene med, hvem det var, som kom pinse dag?

Der er jo i vore dage mange sværmere, som i den Helligaand ser bare en kraft eller livsytring, som udgaar fra Gud, eller en egenstabs hos ham. Den Helligaand skal paa det himmelske omraade svare ontrent til elektricitet eller lys paa det jordiske! Og selv for lutheriske kristne falder det ikke saa let at tænke sig ham som en person. Det er ikke saa vanskeligt at forestille sig Faderen som en person, — thi han fødte jo Sønnen, — eller Sønnen som en person, — thi ikke blot er han født af Faderen, men ogsaa født af en kvinde og har desuden levet og lidt blandt os —; men at den Helligaand, som „udgaar“ fra Faderen og Sønnen, er en levende personlighed, en, som altsaa tænker, føler, vil og gjør noget for os, en, som vi kan bedrøve

eller glæde, tjene eller synde mod, det vil vi ikke saa let saa paa følelsen. Og dog burde blot det, at han ved Jesu daab i synlig stikkelse aabenbarede sig først fra Faderen og Sønnen, give os en levende forestilling om ham som en person lig dem.

Vare det nu ogsaa altid stod klart for os, at denne levende personlighed, som gav sig til os første pinse dag, virkelig er den sande Gud! Allerede de undere, hvormed han aabenbarede sig, viser os jo det: denne lyd fra himmelen, som blot fyldte et eneste hus, dette fremfarende, vældige veir, som „ikke fik et blad til at røre sig eller et stovgran til at hvirvle os“; disse ulærde apostler, som med engang kunde tale alle mulige fremmede sprog. Og denne vidunderlige ild, som ikke smed, ikke brændte, den kjender vi jo fra tórnebusken, fra Sinai, fra det allerhelligste i templet som det sikre tegn paa Guds Nærværelse. Der til kommer den kjendsgjerning, at vi døbes i den Helligaands navn saavel som i Faderens og Sønnens, og de øvrige soleklare skriftbeviser for hans guddom. Og fordi om han udgaar fra Faderen og Sønnen, medens ingen person i guddommen udgaar fra ham, er han ikke derfor mindre stor, mindre evig eller mægtig end Faderen og Sønnen; meget mere er han, som en gammel lærer udtrykker sig, ligesom treenhedens sluttsten; Faderen og Sønnen ligesom hviler i ham i evig kjærlighed og fred. Men skjønt vi allerede i barndommen har lært at be kjende den Helligaands guddom, saa tør dog det, at ikke alle altid er sig den levende bevidst, være en grund til, at saa mange sjæle ikke erfarer pinsebudskabets storhed. Betænkte vi, at det er Gud selv, som til pinse har givet sig til os, saa vilde vor pinseglæde blive ligesaa stor, som vor paasfeglæde er, fordi Gud selv har givet sig for os.

Men selv for dem, som ved, hvem det var, som paa pinse dag kom, kan

pinsefestens herlighed fordunkles derved, at de ikke lægger vægt paa ordet „kom“. Det er nemlig den store historiske begivenhed, pinse fejrer, at den tredje person i Gud da kom til verden i al sin herligheds aabenbarelse. Vistnok var den Helligaand ogsaa i den gamle pakt virksom paa jorden. Drevne af ham, talte de hellige Guds mænd, profeterne. Hvad der i det gamle testaments tid var af tro paa Kristus, af gudsfrugt og andre dyder hos en Abraham, Moses, David, det var altsammen frugt af hans arbejde. Men han var dengang ligesom Kristus endnu forborgen. Hans virken paa de troendes hjertes var dengang blot en forsmag paa en profeti om, hvad det nye testaments pinse stulde bringe. Men paa pinse dag kom han i sin fylde. Da „satte“ han sig paa apostlernes hoveder som den, der fra nu af vilde blive hos menneskens børn. Da blev han efter profeten Jol's spædom udgydt „over alt fjø“. Da blev han efter i den hellige kristelige kirke et tempel, han vilde bo og virke i paa jorden.

Men det er ikke nok, at vi i pinse ser en fest til minde om Gud den Helligaands komme til verden. Den rette feststemning vilde endnu mangle hos dem, som ikke betænkte, hvad han kom for. Hvad han kom for, det lærer vi af hans egen navn paa jord, „talsmanden“, ligesom vi jo i egen navnet „Jesús“ har et kort udtryk for hensigten med Guds søns komme. „Talsmand“ betyder en, som tager sig af os, kommer os til hjælp, fører vor sag. Nu er det vel at merke, at Jesus kalder den Helligaand „en anden talsmand“. Dermed betegner jo vor Fælses ogsaa sig selv som en talsmand. Han erklærer ogsaa, at den anden talsmands komme vil gjøre hans egen synlige nærværelse hos disiplene overflødig. Dette Jesu udspagn maa vi tyde derhen, at den Helligaand skal optage og fortsætte hans

gjerning som talsmand, at han skal være Jesu stedfortræder og efterfølger i frelsesgjerningen. Tingen er den: Jesus har forliget Gud med os; men dermed er vi endnu ikke forligte med Gud. Ved Jesu død og opstandelse er veien aabnet til Guds hjerte for enhver synder. Det gjælder nu blot, at synderen skal gaa veien, skal tilegne sig den naade og frelse, som Kristus har beredt ham hos Gud. Se, det er det da, den Helligaand kom til verden for: at vise synderne veien og saa dem til at gaa den, at række dem kristi frelse og give dem troens haand til at gribe den. Den frelse, Kristus har fuldbragt for os, vil den Helligaand fuldbringe i os. Er Kristus midler mellem de fortabte mennesker og Gud, saa er den Helligaand midler mellem de forløbte mennesker og Kristus. Den ene rette himmelvei gaar saaledes gennem den Helligaand til Kristus og gennem Kristus til Faderen. Uden hellighed kan ingen komme til Gud; uden tro paa Kristus er der ingen hellighed at saa; uden den Helligaand er der ingen tro at saa. Her ser vi da klart pinsefestens store betydning; uden den kan vi hverken fejre paasfe eller jul.

Men sät, at en ikke stulde vide, hvor og hvor igennem den Helligaand vil fuldbringe i ham kristi gerning for ham; da vilde jo al den kundskab, han før har faaet, ikke kunne hjælpe ham til den rette pinseglæde. Og desværre, mange er de, som pinsefestens gerning har været spildt paa, fordi de ved egne selvopfundne midler vilde tilegne sig den Helligaand og hans velsignelse. Lad os derfor erindre disse to sandheder: den Helligaand varetager sit hellige embede i sit tempel, den kristne kirke; og: som Kristus altid er hans tema, saa er kristi ord altid hans tekst. „Han skal tage af mit og forkynde eder“, siger Kristus. Og den Helligaands embedsvirksomhed gennem apostlerne paa den første pinse dag bestod jo i forkyn-

delsen af Kristi ord, som „er aand og liv“, og i anvendelsen af det sakramente, i hvilket man „bliver født paa ny af vand og aand.“

Men selv om en ved, at det alene er gjennem disse naadens midler den Helligaand udfører pinsegjerningen at bringe syndere til Kristus, saa vil det dog allsammen være spildt paa ham, dersom han lukker sit hjerte for den Helligaands vtrkning. Og her får vi vel iinde hovedaarsagen til, at netop ogsaa mange kirkefolk aldrig fejrer pinse ifandhed. Den Helligaand følger med lovens vældige haand at rive bort den ubodfærdighedens sten, som ligger paa deres hjerter og ikke vil lade troens plante slaa rod og blomstre. Men de stritter imod. Saa hører de da vel ogsaa evangeliet, men som den hører, der ikke har gehør: Der er ingen musik for dem i Guds naades lokken. De ser Kristus som den korsfæstede og gjenopstandne Frelser — men som de, der ikke har sans for skjønhed, ser det deiligste billede: de drages ikke til at kaste sig ned for ham og hylde ham som sin konge og sin Gud, men korsfæster paa den herlighedens herre.

Men de, som ikke forhærder sig mod den Helligaands virken gjennem ord og sakrament, dem vil han give en sand tro paa Kristus, saa de faar smage den rette pinseglæde. Saadanne skal da ogsaa vide, at denne glæde ikke skal tages fra dem. Thi vel er den begivenhed, julen prædiker, afsluttet; vel er paaftverket engang for alle fuldbragt; men pinse og dens gerning varer, saalænge verden staar. Det er den Helligaands dag, vi lever i. Og den Helligaand, som har begyndt den gode gerning i os, skal ikke forlade den usfærdig, men selv fuldkomme den indtil Jesu Kristi dag. Først da naar den sidste levende sten er bleven indfriet i Aandens tempel, og denne verdens stillads er revet ned, først da afløses pinsefesten af løvsalernes høitid i den evige glæde.

D. G. B.

Kjæbflaar, indtil jeg kommer!

(Slutning.)

Men hvori bestaar da egentlig lønnen, eller hvad betyder disse stæder? Vistelig ikke saligheden, men en særegen herlighed i salighedsriget. Hvilken herlighed det er, lader sig vanskeligt sige i denne verdensstid. Alden tvil

menes hermed visse himmelske goder, men hvis vi vilde forsøge at give en bestemt udlæggelse heraf, er jeg bange for, at vi let vilde komme ind i unyttige fantaseringer. Saa meget staar dog fast, at der i Jesu Kristi herlighedsrige gives mange slags æresbetragtninger og rangordninger, forskjellige slags herredømmer og virkekredse. Alt er ikke lige. Den ene faar ti stæder, den anden kun fem stæder. Vor stilling i herlighedsriget retter sig efter den trofast, hvormed vi i livet har anvendt Guds naade. Kun maa vi forstaa dette ret. Gud lader sig ikke blænde af det, som i menneskers øjne ser ud som storartet. Vi ved, at vor Frelser til mange af dem, som roser sig af i hans navn at have gjort store gerninger, skal sige: „Saa bort fra mig, I, som beslitter eder paa uretfærdighed.“

Den trofast, hvormed vi omsætter pundet, er det, som bestemmer lønnen. Det kan hændes, at vort arbejde ikke bringer saa stor frugt for andre, men frugt maa der dog være der, hvor Guds naade virkelig bliver brugt, enten den nu viser sig kun paa os, eller den er en skjult sâd for fremtiden, som kanske andre kommer til at indhøste. Saaledes er udbyttet af missionsarbeidet høist forskjelligt paa de forskjellige missionsomraader, uden at man netop kan sige, hvor der er mindre udbytte, der er trofasten ogsaa ringere. Saaledes har f. eks. det nordtyske missionselskabs udsendinge paa Afrikas vestkyst neppe med mindre trofast omsat sit pund, end Gesznens missionærer blandt Kotherne, og dog er det, som hine har udrettet, for menneskene langt ringere end det, disse har gjort. Allsaa gjør enhver, hvad han kan. Udbyttets værd bestemmer saa Gud; og efter dette af Gud bestemte værd retter din herlighed sig. Din herlighed, ikke din salighed. Det er ikke striftmæssig at tale om forskjellige grader i saligheden, men kristen lærer, at der er forskellige grader i herligheden. Enhver borger i himmelriget er fuldkommen salig, men ikke enhver er den anden lig i herlighed. Udveeren paa korset er bleven delagtig i den samme naade som Paulus, men Paulus nyder en større herlighed end han. Dog er der ingen misundelse blandt disse i forskjellig grad forherligede, enhver ved, at han er paa sin rette plads og er just der saligst.

Men ikke alle tjenere havde omsat sit pund. Temmelig sludret kommer

den tredje: „Herre! Se her er dit pund, som jeg har havt liggende i en klud.“ Pundet har han allsaa. Han har ikke som den forlorne søn ødt alt sit gods; han har ikke egentlig bortkastet naaden, men har viklet den i en klud, istedetfor at bruge den. Han var ikke en vantro, men en doven troende. Og istedetfor nu angersfuldt at bekjende sin dovenskab, søger han at undskyldte sig. „Jeg frygtede for dig, fordi du er et strengt menneske; du tager det, som du ikke lagde, og høfter det, som du ikke saaede.“

Merkværdige ord, der lader os kaste et blik ind i den arme mands hjerte. Han frygtede for Gud, allsaa han elskede ham ikke. Han holdt Gud for en streng mand, han betragtede allsaa sin tjeneste som en leietjeneste. Han besylder Gud for uretfærdighed, anklager ham allsaa. Med et saadant sind kunde han umulig være en Guds tjener. Den, der betragter Guds tjeneste som et tugthusarbejde og Gud som en fangevogter, han duer ikke til at bygge Guds rige.

Men hans ord var ogsaa ædel lægn. Gud vilde ikke høste der, hvor han ikke saaede. Tjenerne havde jo faaet sit pund. Han havde allsaa faaet en kapital mellem hænderne, og Gud havde fuld ret til at kræve renter af denne. Derfor udretter tjeneren ei heller noget med sin tale.

Det vil ikke hjælpe nogen, om han i dommen vil undskyldte sin dovenskab med, at Gud har forlangt for meget af ham. Vi kan alle yde, hvad vi skal yde. Hvis Gud stiller os opgaver, giver han iforveien gaver, og gaverne svarer til opgaverne.

Naar den første tjener vandt ti pund og den anden fem, hvorfor kunde saa ikke den tredje idetmindste vinde et pund?

Kommer vi frem med tomme hænder, da ligger skylden hos os. Vi har tid, kraft og gave ogsaa til at virke for missionen. Gud forlanger ikke for meget.

Dog, der ligger ogsaa en anden bagtanke skjult i disse hykkelske ord, og han, der gjennemstuer hjerterne, tjender dem vel.

Lægger vel merke til, at tjeneren ikke siger: „Jeg lagde dit pund i en klud, fordi jeg frygtede for at miste det“, men „fordi jeg frygtede for, at du vilde tage, hvad du ikke lagde.“ Det fremhæver klart af Herrens svar: „Frygtede du virkelig for mig — hvorfor gav du da ikke mine penge til en

veksellerer? Og naar jeg var kommen, havde jeg indkrævet den med rente.“ Var pundet kommet til veksellereren, da havde Herren faaet sin rente, intet mere. Tjeneren maa allsaa have havt mistanke til Gud om, at han vilde tage mere, end der tilkom ham med rette, og fordi han ikke undte ham dette og ikke vilde arbejde, uden han selv havde fordel deraf, derfor lagde han hellere pundet i kluden. Det var allsaa i grunden den nøgne selvhyge, der herskede i manden. Han vilde ikke plage sig for intet, og han mente, det lønede sig bedre at arbejde for sig selv end at omsætte Guds pund. Og det er grunden til dovenskaben hos mange.

At bygge Guds rige, det indbringer intet, af at tjene andre, bliver man ikke mæt. Det, som mangler, er kjærligheden, der ikke søger sit eget, derfor vil man heller ikke vide noget af missionen. Men hvor denne selvhyge hersker, der tror man Gud til, hvad man selv gjør og tænker: Gud vil kun udnytte os. Man tror ikke Gud, naar han siger os, at Guds frygt er nyttig til alle ting og har forjættelse baade for det liv, som nu er, og for det tilkommende — Gud er en streng Gud, og hans tjeneste er leietjeneste.

Stakkels tjener, hvor daarligt har du kjendt din Herre, og hvor ilde er du ikke faren med din mistro til ham! Alt skulde være dit, dersom du havde kjæbflaaet med pundet. Thi Herren har jo ikke bare sat de slittige tjenere over ti og fem stæder, han har ogsaa givet dem de pund, de har forhvervet. Det faar vi høre, da de andre undrer sig over, at den tredjes pund skal gives til den første, der jo allerede havde ti pund.

Hvilken over al maade god Gud har vi ikke!

Han skjænker os kapital og rente og saa endnu en overvættens stor ekstrabønning.

Og det skal være en streng mand, der høfter der, han ikke saaede! Alt, hvad vi ved vort arbejde har gjort for Guds rige, det skjænker Gud os som vor eiendom. Glæden derover og rosen derfor skal evig være vor, som havde vi forhvervet det og ikke hans pund. Saa uegenlyst er Gud.

Men den dovene tjener faar erfare hans fulde strengthed, pundet bliver frataget ham. Evangeliets naade-skatte, som han hidindtil udvortes havde besiddet uden dog nogenjinde

at have gjort dem til sin virkelige eiendom i hjertet, dem faar han ikke længere beholde. For Guds domstol oplyser al skindbesiddelse. Her fremtræder enhver sliq, som han i virkeligheden er, og beholder ikke mere end, hvad han virkelig har. Ikke de, der kun har sagt „Herre, Herre“, men de, der har gjort Faderens villie, som er i himmelen, bestaar i dommen og gaar ind i herlighedsriget.

Tjenerne undrer sig baade over Guds godhed mod de slittige og over Guds strenghed mod den dovne tjener. Men Herren svarer dem, at det her gaar efter en naturlov i Guds rige, som lyder saa:

„Hver den, som har, ham skal gives, men den, som ikke har, ham skal endog det, han har, fratages.“

Et dybsindigt og alvorligt ord, ligesaa sandt som det for det overfladiske menneske synes besynderligt. Hvem har? Udenbort den, der virkelig gjør brug af sin eiendom. Den, der ikke gjør det, han har jo saagodtsom intet.

En rig gnier, der gjemmer sine penge paa kistebunden, har egentlig ikke noget, han er i grunden fattig. Et med høie aandelige gaver udrustet menneske, der forsvømmer disse gaver, har egentlig ikke noget, han er at regne for ubegavet.

En navnkristen, der kjender og bekynder kristi evangelium, men ikke anvender det paa sit indre og ydre liv, han har egentlig ikke noget, han er at regne med en ikkekristen. Nu gaar det ganske naturligt saa, at en gave, som jeg ikke bruger, lidt efter lidt forringes, indtil jeg tilslut intet mere har. Og omvendt, en gave, som jeg troelig bruger, den øges under mine hænder og gjør mig stedje rigere. Læs din bibel slittig og gjør, hvad du læser, saa vil dens statte mere og mere oplades for dig. Hold fast i bønnen, og da vil du stedje saa mere kraft til bønnen. Det er i denne henseende med mennesket som med en magnet. Jo mere man efterhvert hænger paa den, desmere kan den bære. Gud suldbyrder altsaa kun en evig naturlov, naar i dommen de, som har brugt sit pund, faar, for at kan have i overskud, medens de, der har ladet pundet ligge i kluden, fratages, hvad de kun udvortes befad.

Nu et menneske, der driver mission, hører til dem, der har; thi han gjør brug af sit pund til andres frelse. Der-

for har ogsaa missionen den forfættelse, at den gjør rig.

Den kirke, der driver mission, bringer sig selv liv. Den menighed, der driver mission, opbygger sig selv. Den enkelte kristne, der driver mission, bringer velsignelse over sig selv. Det heder her: „Den, som har, ham skal gives“ og atter: „Giver, saa skal eder gives.“ Det gjælder allerede her paa jorden og end mere i det evige liv.

Jeg iler mod slutningen. Hvilken tjener ligner vi? Hvad har vi indtil denne dag forhvert med vort pund? Ligger det i kluden endnu, skal vi ikke da tage det frem og forsøge at omfåtte det, naar Herren saa indtrænger de tilraaber os idag:

Rjõbllaar, indtil jeg kommer igjen! Amen.

Sangerstevnet.

Pacific distrikts sangerforbund afholder sin sangerfest i Silvana, Wash., søndag den 1ste juli kl. 3 eftermiddag under synodemødet. Pastor Dale har lovet at gjøre alt muligt for at staae plads til dem, som melder sig før 15de juni. — Meld eder da sangere, saa snart som muligt. — Meld eder enten enkeltvis, eller som kor, — i sidste tilfælde meld hvormange damer og hvormange herrer; det vil gjøre det lettere at anskaffe plads. Glem heller ikke at melde med hvilket tog I kommer. Alle, som paa nogen maade kan, bør søge at være i Silvana lørdag forud, saa vi kan have en generalprøve aftenen forud for sangerstevnet. Send ogsaa anmeldelserne til undertegnede med angivelsen af hvert medlems navn, samt den stemme, vedkommende synger. Alle, som vil være med, og som ikke tilhører noget kor, bedes indsende sit navn og den stemme de vil synges. Alle, som endnu ikke har indsendt det schema, der blev alle korene tilsendt, bedes gjøre det straks. Forhaabentlig vil man saa „reduced rate“; derom skal der gives underretning snarest mulig.

Og saa tilslut: Gjør eder al mulig flid for at lære sangene godt. Kan I ikke lære alle, saa lær ialfald disse godt: „The Heavens are telling“, „Gjør portene høie“, og „Lover Gud i hans helligdom“. Gjør eders bedste — gjør en kraftanstrengelse, saa at dette møde kan løbe heldigt af. Kom saa mange som paa nogen ma-

de kan slippe fra. Det vil blive en tur, som I længe vil mindes. Er der noget, som ikke endnu er klart, saa skriv til undertegnede.

Eders for et heldigt stevne

H. M. Stub, formand,
1619 Minor Ave., Seattle, Wash.

Skivitteringer.

Modtaget til gjeldens afbetaling.

Fra N. K. Tvede, Arlington, Wash.,
10.00.

M. Knudson, kass.

Pacific Distrikts Præster.

Naberg, D. G., Parkland, Wash.
Blåttan, J.,
bor 175, Rockford, Wash.
Borup, P.,
Cor. A og Pratt Sts., Eureka, Cal.
Bjerke, N. D., 19. og Donovan Sts.,
Bellingham, Wash.
Christensen, M. A.,
125 State St., Ballard, Wash.
Carlsen, P. N. M.,
693-26. St., W. Oakland, Cal.
Dale, J. D., Silvana, Wash.
Eger, Olaf,
933 E. 27. St., Los Angeles, Cal.
Foss, L. G.,
2930 Lombard Ave., Everett, Wash.
Grønberg, D., 2428 Howard St.,
San Francisco, Cal.
Hagoes, D., 425 E. 10. St.,
Tel.: Scott 2095, Portland, Ore.
Hustvedt, S. B.,
927-34. St., Oakland, Cal.
Harstad, B.,
Tel.: State 64, Parkland, Wash.
Hellikson, D. G., Genesee, Idaho.
Holden, D. M.,
W. 6-3. Ave., Spokane, Wash.
Johansen, J., 204 I. St., Fresno, Cal.
Larson, W. A., Livermore, Cal.
Neste, Theo. P.,
3005 Lombard St., Everett, Wash.
Ordal, D. J., 1016 Gladstone St.,
Tel.: Ned 711, Bellingham, Wash.
Pedersen, N., Santa Barbara, Cal.
Preus, Ove J. H., 1701 So. J. St.,
Tel.: Black 8542, Tacoma, Wash.
Skattebøl, D., Fern Hill, Wash.
Stub, H. M.,
1619 Minor Ave., Seattle, Wash.
Sørensen, H. W.,
417-29. St., Astoria, Ore.
Stensrud, G. M.,
344-18. St., San Francisco, Cal.
Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.
White, N. D., Silverton, Ore.
Xavier, M. P., Parkland, Wash.

Dr. Louis S. Schreuder
norsk Læge og Kirurg.

Kontor: 10-12 Form., 2-4 Eft. 7-8 Aften

Kontor:

219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.

PHONES: MAIN 4498, - 7285

**DRS. ROBERTS, DOERRER
AND BLODGETT**

Dentists

1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.

Tel. James 1:16

BILLIGT FARM

LAND

For oplysning skriv til

BARBO & HALVORSON,
SUMAS, WASH.

**UNIVERSITY
MEAT MARKET**
A. A. FANGSRUD, Prop.

Dealer in all kinds of

Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WASH.

**STUDENT-
SUPPLIES
OF
All Kinds**

**Vaughan & Morrill
Company**

926 Pacific Ave.

TACOMA, - - WASH.

Lien's Pharmacy

Skandinavisk Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig.

DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,

Recepter expederes hurtigt.

Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

**Sam Crow
House
Furnishing
Company.**

Complet udvalg af

Møbler, ovne og croeckerv.
225-27-29 RIVERSIDE AVE.
SPOKANE - WASH.
Telephone Main 244

„Pacific Herald.“

et kristeligt ugeblad, a religious weekly, udgivet af prestekonferensen for Pacific distrikt af den nordste synode ved en komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende redaktionen indsendes til pastor D. J. Erdal, Bellingham, Wash.

Alle nyheder, bekendtgørelser og notiser indsendes til pastor Ove J. H. Preus, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette blads forretning besværes af pastor H. M. Tjernagel.

Breve adresserede „Pacific Herald“, Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

før aaret.....50 cts
halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Den broderlige bestraffelse.

Da jeg tager det for givet, at der med broderlig bestraffelse menes kristelig kirketugt, vil jeg uden omsvøb sige at udrede Guds ords lære derom ved at henholde mig til Jesu ord i Mat. 18, 15—17: „Men om din broder synder mod dig“ osv.

1) Mod hvem skal vi øve saadan bestraffelse?

Din broder. „Derjom din broder synder mod dig“. Her er altsaa ikke tale om hvilket som helst menneske; men en broder i Kristus. Den som ikke vil være en kristen eller dog en saadan kristen, som ikke vil holde dig for sin broder eller hvem du ikke kan holde for en broder, „fordi han ikke har den samme dyrebare tro som du, ham skal du vel leilighedsvis formane og straffe; men den egentlige kirketugt fra begyndelse til ende, kan du ikke udøve mod en saadan“.

Det maa være en troesbroder eller søster og det endog af den samme stedsmenighed; thi naar Jesus siger: „da sig menigheden det“, saa er det jo klart, at han taler om den enkelte lokalmenighed, hvortil begge hører. Til en saadan stedsmenighed maa ogsaa saadanne henregnes, som i den nyder alterens sakramente, da de jo dermed bekjender: „Et brødd og et legeme er vi jo alle“.

2) Hvad skal den ene broder irettesætte den anden for?

Kristus siger: „Derjom din broder

synder.“ Der maa altsaa foreligge bestemte, bevislige synder. Vi maa ikke lade os nøde med, at det af mange kan anses for synd; men det maa virkelig være overtrædelse af Guds bud; thi Johannes siger i 1 Joh. 3, 4., „at synderen lovens overtrædelse“. (Vistnok er enhver synd strafværdig; men ikke alle egner sig for kirketugt, f. eks. temperamentsfeil, som jo ogsaa kan hänge ved retsfaue kristne.)

3. Hvem skal irettesætte synderen?

Du. „Derjom din broder synder mod dig“.

Hermed menes ikke blot personlige fornærmelser og forsyndelser mod dig, hvilket vi tydelig ser af den forbindelse, hvori disse ord staar. Fra begyndelsen af det 18de kapitel taler Kristus om forargelse. Han lærer indtil v. 14, at du ikke skal forarge nogen, og saa forbinder han vers 15 hertil med partikelen „men“. „Men om din broder synder mod dig.“ Jesus vil altsaa sige: „Men naar din broder giver dig en forargelse“, hvad enten nu dette sker ved drukkenstap, ukjærlighed eller hensynsløshed i hjemmet, mod naboerne eller dig selv eller ved daarlig, ondskabssuld tale eller lignende, saa er dette en synd mod dig, naar du derved enten fristes til synd, eller du bliver bedrøvet derover. Naar saadan synd mod dig kommer dig for øre eller øie, da skal du irettesætte ham. Du skal ikke gaa til presten eller medhjælperne eller nogen anden og fortælle det. Du skal personlig irettesætte ham under fire øine og, saa vidt det staar til dig, hindre, at hans synd bliver offentlig bekjendt.

Er synden derimod offentlig kjendt, da kan man gjøre som Paulus lærer i 1 Tim. 5, 20., hvor han siger: „Dem som synde, irettesæt dem for alles aasyn, at og de andre kunne have frygt“.

4. Hvorledes skal den broderlige bestraffelse øves?

Denne straf eller overbevisning i Joh. 16 bør udføres saaledes, at man:

- a) foreholder ham sagen,
- b) hvis han ikke negter gjerningen, da overbeviser ham af Guds ord, at han derved har syndet,
- c) broderlig formaner ham til at erkjende synden og affaa derfra.
- d) om fornødiges foreslå ham den guddommelige reskændigheds alvor og true ham med Guds stråfkelige dom,
- e) endelig ogsaa, hvis hans hjerte

begynder at give efter, da ved at forstille ham Guds barmhjertighed mod angervorne syndere og ved hjertelig at bede ham, lokke ham og lede ham til omvendelse“.

Denne bestraffelse eller overbevisning skal ifølge Kristi vilje ske, i følgende tre grader:

- 1) Broderlig formaning under fire øine.
- 2) Formaning med vidner.
- 3) Formaning for og af menigheden.

Første grad.

Derom siger Frelseren: „Men om din broder synder imod dig, saa gaa hen og irettesæt ham mellem dig og ham alene; hører han dig, da har du vundet din broder“.

Hertil skal vi merke os følgende:

1) At vi ikke laaner øre til løsmundede personer, som kommer til os og spørger, om vi har hørt dette eller hint om en vis broder. Saadanne skal vi alvorlig foreholde det 8de bud og vise dem, at det er deres pligt at tale til broderen om dette saavel som i det længste at skjule synden for alle andre, hvis det er muligt.

2) Gaar du derimod paa ordentlig vis høre, at en broder har syndet, saa er det din tur at tage dig af ham og ikke sige med Kain: „Er jeg min broders vogter?“

3) Har din broder fornærmet dig personlig, saa vogt dig for al hevn. Tænk heller ikke, at du er færdig med ham dermed, at du i dit hjerte tilgiver ham og at du intet opgjør skylder; men at hvis saadant skal ske, saa saar han komme til dig. Det vilde vistnok være at vente, at fornærmeren burde gjøre første tilnærmelse; men hvis han nu ikke gjør det, saa husk Jesu ord til dig: „Gaa hen og irettesæt ham“. Du selv og ingen anden er det, som skal gaa til ham. O, om dog engang vort menighedsfolk kunde fatte denne Jesu absolute befaling, saa vilde de ikke saa ofte bringe sin prest bedrøvelse ved at fortælle om synder til ham istedetfor at gaa til den feilende broder. Presten kan jo ikke gaa i dit sted. Du skal gaa, siger Jesus, og det er din pligt at holde tand for tunge ligeoverfor ethvert andet menneske, indtil du har formanet din broder. Synes du, at du er usikkert, saa bed Gud om visdom og gaa saa træstigt. Gud skal velsigne dine ærlige bestræbelser.

4) Søg at passje den mest beleilige

tid. Hvis din broder er grebet af vrede, saa vent til han kjølner af, men vent heller ikke til samvittigheden slæves, og desuden ved du jo ikke, hvor lang tid, du har at raade over. Stil dig Paulus for øie, som ikke har afsladt nat og dag at formane enhver med taarer.

Husk endelig, at Jesus siger: „Mælem dig og ham alene.“ Du maa ikke foreholde ham hans synd i andres nærværelse. Jesus vil ikke, at du endog blot for en eneste sjæl skal aabenbare den synd af din broder, som endnu er skjult.

De fleste mennesker vil ialmindelighed gjerne lade sig overbevise under fire øine, hvorimod de gjerne byder trods og søger at forsvare sig da, naar noget galt paaføres dem i fleres paa-hør.

Men vi skal ogsaa mærke os, at vor Frelser byder os, at vi ogsaa virkelig skal irettesætte den broder, som synder. Vi bør vistnok ikke begynde vor samtale med ham med at fælde tunge domme over ham; men vi skal se til at overbevise ham saa grundigt, at han ikke bliver tilfreds med blot et ydre opgjør, men kun ved at saa sagen opgjort med Gud. „Hører han dig, da har du vundet din broder.“ Da har du ihandhed gjort en stor gjerning; „thi hvo, der omvender en synder fra hans veis vildfarelse, han skal frelse en sjæl fra døden og skjule synderes mangfoldighed.“ Jak. 5, 20.

„Det forstaar sig da af sig selv, at nu er alt forladt og forglemt, og at du ikke siger nogen et ord om, hvad der er forfaldt mellem eder.“

„O, at dog alle i dette stykke i den broderlige bestraffelse vilde gjøre sin skyldighed, vilde lade sig tvinge af Kristi Kjærlighed til at straffe sin næste og hjælpe ham tilrette med sagtnodigheds aand; ikke skyde alt hen paa den arme prest alene, men mand for mand lægge haand med paa værket for at drive denne Herrens gjerning ogsaa for sin del. Hvor ganske anderledes vilde det da ikke se ud? Da blev der daglig mindre forargelser og synder, mindre af den elendige sladder og bagtalelse, hvortil der udspringer saa utallig megen sorg og kummer. Og det er vist: paa den broderlige formaning kommer uhyre meget an. Bliver blot denne, den første grad af kirketugten ret brugt, saa bliver de andre to grader ikke ofte nødvendige.“

Anden grad i formaning.

„Men hører han dig ikke, da tag

endnu en eller to med dig, paa det at sagen maa blive fast efter to eller tre vidners mund."

Du skal altsaa stride til den anden grad da:

1) „Naar han ikke engang udvortes vil høre paa dig.

2) Naar han vel hører, men nægter kjendsgjerningen, om du endnu har overført ham den.

3) Naar han vel indrømmer kjendsgjerningen, men paastår, at det ikke er synd, endskiønt du af skriften har overbevist ham.

4) Naar han vel tilstår, at han har syndet, men ikke vil gjøre afbigt, ikke gjøre skaden god igjen om han kan, og heller ikke love forbedring.

5) Naar han vil gjøre alt dette, men trods dette fremturer i den samme synd."

I disse tilfælde har han ikke hørt dig, og da maa du gaa videre. Men du bør ikke straks løbe hen og hente saadanne vidner, men gjerne prøve flere gange at overbevise broderen alene og først da, naar du ser, det intet frugter, tage en eller to med dig og saa atter tale til ham om hans synd.

Her gjælder det atter, forinden I gaar til eders vigtige gjerning, at I fremstiller eder for Gud, tænker paa og bekjender eder at være de 10,000 tallet skyldig, beder inderlig til Gud om naade baade for eder selv og eders feilende broder, samt om visdom og skjærlighed til at hjælpe ham paa bedste maade.

Der skal ikke være mere end en eller to saadanne vidner; thi Herren nævner jo tallet i vor tekst, ligesom han i 5. Mos., 17, 6 siger, at en „enhver sag skal stadfæstes ved to eller tre vidners mund."

Saadanne vidner maa være troværdige personer, og de bør helst ikke være presten eller hans medhjælpere. Presten er jo ifølge sit embede en offentlig person, og sagen bør derfor helst først komme til ham, naar den bliver offentlig, d. e. 3die grad.

En saadan skjærlighedsjævneste maa ingen indflaa sig for, og her gjælder det igjen, at man maaft flere gange gjentager sin irettesættelse og formaning. „Hører han eder, da har I vundet broderen; men hører han eder ikke, da sig menigheden det." Dermed er I komne til:

Den tredje grad i formaningen.

Denne bestaar i en irettesættelse og

formaning for og afstedsmenigheden. Den hele menighed bør her tage del og ikke som i statskirkerne kun en repræsentation for menigheden. Naar jeg siger den hele menighed, saa mener jeg naturligvis de stemmeberettigede medlemmer af menigheden.

Hvis synderen haardnakket strider imod og ikke vil lade sig overbevise, og menigheden saaledes ser sig nødt til at udstøde ham, da bør dette ske enstemmigt. Opnaelsen af saadan enstemmighed forudsætter grundige forhandlinger. Guds dom over broderens synd maa kunne fremstilles saa klart og utvetydigt af Guds ord, at det bliver umuligt for noget medlem at indtage en modstilling uden at udfætte sig for selv at komme under menighedens tugt. Vi maa her stedsse bære i erindring, at det er for at frelse synderen, at udstødelse af menigheden maa ske, om fornødiges. Dette lærer apostelen Paulus os i 1. Kor., 3, 5, hvor han byder, at blodstjænderen skal udstødes og overgives til satan til kjødets fordærvelse, forat aanden maa vordet frelst paa vor herres Jesu dag.

Kristus siger i vor tekst: „Han skal være for dig som en hedning og en tolber." Det vil sige, luk ham ud, „bortstaf den onde fra eder", „udstød ham af eders midte. 1. Kor., 5, 2. Saadan handling strider ikke mod de Guds ord, at vi skal elske og tilgive hverandre. Det er jo den samme Jesus, som befaler begge dele, og han kan ikke modsig sig selv.

Ei heller strider saadan handling mod Jesu ord om klinten blandt hveden, hvor han siger: „Lader begge vokse sammen indtil høsten." Ageren, hvori klinten vokste, forklares ikke af Frelseren at være kirken, men verden.

„Ageren er verden." At lugge klinten op bliver derfor ikke at udstøde de onde mennesker fra kirken men at tage deres legemlige liv. Men Gud har ikke givet kirken ret og magt til at føre sverdet. Det er jo statens gjerning.

Naar en saaledes ifølge Guds ord er udelukket fra menigheden, da skal du intet broderstab pleie med ham. Han skal føle det fra alle sine forrige brødre, at han er ihvet for sin synds skyld, og ve den broder, som vil bestyrke en saadan udstødt i hans synd ved at tage hans part imod menighedens beslutning; thi det vil i stort mon borttage syndereens græmmelse

og hindre ham fra sand omvendelse.

Naar et menneske saaledes i overensstemmelse med Guds ord er udelukket af menigheden, saa er han ogsaa udelukket fra himlen; „thi hvadsomhelst I binder paa Jorden, skal være bundet i himlen." Ingen anden kan løse et menneske fra et saadant band end den menighed, som har udsørt bansættelsen, og det vil intet gavne et saadant menneske, om det gaar ind i en anden menighed. Himlen vil være lukket for ham, indtil han gjør bod og beder den menighed, han har syndet imod, om forladelse og af den bliver afløst.

Her bør ogsaa nævnes den store synd, som mange gjør sig skyldige i ved letvindig at udtræde af en stedsmenighed. En saadan bør vel betænke, hvad det vil sige at saare Kristi legeme ved at løsrive sig derfra og bedrøve brødrene ved en saadan ukjærlig handling. Han gjør intet mindre end dette, at lukke døren til Kristi frelsesanstalt paa jorden bag sig, uden at de bedrøvede brødre kan komme ham til hjælp.

En saadan har sat sig selv i ban.

Det vil intet gavne en saadan at gaa ind i en anden menighed, og den menighed vil storlig forsynde sig, som optager en saadan og saaledes bestyrker ham i hans synd.

L. C. Fosø.

Vort arbejdsfelt.

Tacoma.

Naar og hvor møder vor kvindeforening? Se paa side 7 og 8 under „bekjendtgjørelser".

Mrs. H. Pande, 614 Prospect St., har nylig maattet underkaste sig en vanskelig operation. Hun ligger paa Fanny Paddock hospital og er nu i god bedring.

Søndag eftermiddag den 24de juni kl. 1 møder sangkorene fra Parkland, Seattle, Ballard og Tacoma i Vor Frelseres menigheds kirke, Tacoma, for at gjenmenga sangene, som skal synges ved sangerstevnet i Silvana den 1ste juli.

Konfirmation holdes i Vor Frelseres kirke søndag den 17de juni. En stor flok af vore kjære unge vil da for alteret gjentage sit daabsløfte. Efter menighedens beslutning vil det of-

fer, som ved den anledning optages, gaa til menighedens kasse. Gud velvigne dagen for os alle. Der holdes ingen gudstjeneste om aftenen.

Fresno, Cal.

Kvindeforening nr. 1 (den ældste kvindeforening) havde aarsmøde idag og valgte bestyrelse for det kommende aar:

Præsident: Mrs. J. Fischer.

Sekretær: Mrs. Chr. Jbsen.

Kasserer: Mrs. J. H. Madjen.

Til vore brandlidte prester i San Francisco er der sendt herfra:

Fra kvindeforening nr. 1	30.00
" " " 2	15.00
" " " 3	10.00
" Ungdomsforeningen	20.00
" En ubenævnt	5.00
	80.00

Vor Frelseres menighed havde sit aarsmøde den 26de mai, hvor følgende bestyrelse valgtes for det kommende aar:

Formand: J. C. Peterjen.

Sekretær: N. E. Estelsen,

Kasserer: N. P. Hansen.

Board of Directors: J. C. Peterjen, N. E. Estelsen, N. P. Hansen, S. M. Toft, Søren Nielsen.

Revisorer: Otto Poulsen og P. Nielsen.

Silvana.

Ungdomsforeningen mødte sidste søndag aften i skolehuset.

Paa religionsstolen i Arlington var der sidste uge 14 børn. Flere ventes.

Menigheden i Arlington har besluttet at indsamle bidrag til hjælp for vore menigheder i San Francisco.

Menigheden holdt sit halvaarige menighedsråd i skolehuset sidste mandag eftermiddag.

Kvindeforeningen mødte hos Mrs. Ole Dahlen sidste torsdag eftermiddag. Mødet var vel besøgt. Det næste møde skal blive hos Mrs. N. D. Høvig torsdag eftermiddag den 21de juni.

Syd Bellingham.

Vor Frelseres ungdomsforening havde en hyggelig fest fredag aften

den 1ste juni. Efter et godt program bestaaende af musik, deklamation, tale og oplæsning af foreningens skrevne blad, blev der serveret forfriskninger.

Pastor N. P. Xavier afslagde præstegaarden i Syd Bellingham et venligt besøg sidste uge.

Vor Frelseres kvindeforening mødte sidste onsdag hos mrs. Grue. Der var mange tilstede. Det blev besluttet at give \$75 af kvindeforeningens kasse til det foud, som menigheden har oprettet for at bygge ny kirke. Kvindeforeningen sendte ogsaa en kasse med klæder til Massamissionen.

Edison.

Kirkeforet over sig nu sluttig hver uge. De venter at tage del i sangerstevnet i Silvana.

Paa menighedsmøde efter gudstjenesten sidste søndag blev det besluttet at have kristelig skole en maanedes tid til sommeren. Frøken Hanna Jacobson fra Parkland er engageret til lærer.

Frøerne Andrew Johnson, Rasmus Johnson og John Benson reiste om mandag paa et længere besøg til slægtninger og venner i Østen. De agter at være borte tre maanedes.

Portland, Oregon.

En stor gave. En forældreløs ung pige, som arbejdede for en liden løn i et kontor i byen, fik et tillæg paa lønnen af \$10. Denne sum tog hun uopfordret og bragte som et takoffer til menigheden. Gud Herren give os ret mange saadanne medlemmer, sit navn til ære og pris.

Genevæ, Idaho.

Vi har nu 25 børn indskrevne i religionskolen, og et par til ventes enda.

Elef Larson fra Devils Lake er her paa besøg hos gamle barndoms venner.

Jugvald Smith, en af vore gamle pionerer, som nu bor i Kennewick, er her oppe for at besøge forretningssansliggende og besøge slekt og venner.

Ved gudstjenesten kristi himmel-

fartsdag blev past. Helleson valgt til at modtage bidrag til de stabelidte præster i San Francisco.

Mrs. Ingenia Smith, der for to aar siden studerede ved vor skole i Parkland, graduerede den 2den juni fra den forberedende afdeling ved statsuniversitetet i Moscow.

Onsdag den 23de mai egteviædes Alma Marie Halvorson og Thore B. Thoreson i brudens hjem af past. Helleson. Bruden flyttede sammen med sine forældre hertil fra S. Dak, for tre aar siden og er en agtet og anseet kvinde. Brudgommen har de senere aar opholdt sig ved Moscow, Idaho, og har et koseligt hjem der. Omkring 150 gæster mødte frem paa bryllupsdagen for at glæde sig med de glade og udtrykte sit hjertes lykønsninger baade i ord og ved mange pene gaver. Vor menighed og mange andre venner forener sig om at gratulere de nygifte og ønske dem Herrens velsignelse for fremtiden.

Dette er ogsaa første gang paa omtrent fire aar, at vor menighed gennem sin prest har haft anledning til at meddele kirken velsignelse over et brudepar. Det er vistnok ikke saa mange af vor menighed, som er blevet gifte; men det kan hændes, det kan gaa med dette, som med veiret: naar det først bryder løs, saa holder det paa.

Seattle.

Past. D. J. Ordal og dr. J. L. Mynning var hos past. Stub i komitémøde fredag eftermiddag. Om aftenen holdt past. Ordal et meget interessant foredrag over „Miskeladden“ for ungdomsforeningen. Kirken basement var pakked fuldt af ungdom, der glædede sig over anledningen til at høre et saadant foredrag. Det vilde gjøre godt paa mange maader, om de forskellige foreninger kunde saa anledning til at høre gode og opbyggelige foredrag en gang imellem.

South Bend.

Den tredie juni — 1ste pinsedag — holdtes efter norsk lutherisk gudstjeneste i vore svenske brødrers kirke der ved past. Xavier og aften gudstjeneste i mr. D. Noens hus.

Man kan det da berettes, at de norske lutheranere ogsaa her har sluttet sig sammen til en menighed, som hedder:

„Den første norske lutheriske menighed i South Bend“.

Trustees er følgende: Jugvald N. Johnson for tre aar, Peter Peterson for to aar og Bernhard Nelson for et aar. Kvindeforeningen bestyres nu af mrs. Nelson som president, mrs. Strömsnes som sekretær og mrs. Noen som kassierer.

Ogsaa i denne lille flok viser kvinderne sig som en stor magt; thi i omtrent 1½ aar har væsentlig de staaet for de med prestens besøg forbundne udgifter, og nu har de allerede kjøbt kirketomt paa en bekvem plads omtrent midt i byen — hvad længden angaar. — Eiendommen var værdsat til 300 dollars, som kirketomt fik man den dog for 100, men paa den betingelse, at der inden 2 aar bygges kirke paa den.

Dette bliver vistnok et alvorligt tungt tag for denne lille nye missionsmenighed, bestaaende af kun omtrent ti familier, hvoraf over det halve er ubemidlede, saa godt som nylig indvandrede, og naar undtages en, saa er de alle dagarbejdere. Men i bøn og tillid til Gud vil man dog allerede til høsten sætte iverk med forberedende skridt til en kirkebygning.

Lad os indeslutte ogsaa denne lille missionsmenighed i vore forbønner. Gud lade det lykkes for dem! Ogsaa Herald ønsker det samme.

Kirkeindvielse.

Søndag den 27de mai var en festdag for den skandinaviske lutheriske menighed ved Edison, Wash., undertegnedes kald. Den fik da sin nye kirke indvie. Den hellige handling udføres af distriktes formand, past. L. G. Jøfs, med bistand af pastorerne N. P. Xavier, Tjernagel, Stub, Ordal og Bjerke.

Pastor Xavier holdt provstetalen. Han opfordrede menigheden til at glæde sig og takke Gud for, at han havde givet den lyst og vilje til at bygge et hus til Herrens ære.

Form. Jøfs holdt en indtrængende prædiken over Jak. 14, 8—9, og indviæde kirken i den treenige Guds navn.

Menighedens kor sang en passende lovsang, og past. Tjernagel, assisteret af fru Tjernagel, spillede en Coronet solo. Der blev optaget offer til indremissionen.

Efter gudstjenesten blev den store forsamling beværtet ude i det frie af menighedens kvæder. De mange

gode retter vidnede om, at de hverken havde sparet arbejde eller bekostring.

Om eftermiddagen samlede man sig i kirken, hvor past. Stub fra Seattle holdt engelisk prædiken. Hans tekst var Mat. 6, 5—13, hvoraf han fremholdt bønnens nødvendighed og velsignelse. Past. og fru Tjernagel glædede forsamlingen med musik og sang om eftermiddagen. Frøken Eide fra Bellingham sangerede ved orgel baade ved for- og eftermiddagsgudstjenesten.

Festligheden for den lille menighed forhøiedes ogsaa derved, at der var mange tilstede fra nabomenighederne. Saaledes var der omtrent 30 fra Bellingham, flere fra Burlington, Bay View og omegn.

Af menighedens historie hidsættes følgende:

I 1892 holdt past Jøfs den første skandinaviske lutheriske gudstjeneste ved Edison. Der var dengang kun 3—4 familier. Gudstjenesterne blev da holdt vekselvis hos disse familier. Senere blev de henholdsvis besjente af pastorerne Sperati, Hagoes og Lane. Flere familier var nu indflyttet, dels fra Østen og dels fra Norge, og i april 1902 blev den skandinaviske evangelisk lutheriske menighed ved Edison organiseret af past. Lane, den samme dag, som han holdt sin aftenprædiken. Menigheden kaldte da undertegnede til sin prest og sjælesørger. Det første ordentlige menighedsmøde blev holdt den 7de okt. 1902, hvor menighedsanordning antoges og valg paa embedsmænd blev foretaget.

Den første begyndelse til at menigheden kunde saa sit eget gudshus blev gjort af Andrew Johnson, som kjøbte en ½ acre land og forærede menigheden til kirketomt.

I Januar 1905 blev det besluttet at gaa iverk med opførelsen af kirke. I den anledning blev en bygningskomité bestaaende af Rasmus Johnson, B. A. Benson og Nels Anderson valgt til at forestaa bygningsarbeidet. Og ved dens ihærdige arbejde blev kirken allerede færdig til at tages ibrug takfisdagesdag.

Kirkens størrelse er 30x50 med taarnspid 8x8. Taarnet er ca. 50 fod højt. Dens kostende med inventar beløber sig til \$1661, altsammen betalt.

Maatte da Herren velsigne menigheden og dens kirkehus, til sit navn

åre og dyrefjæbte sjæle til frelse og salighed.

M. D. Bjerke.

Fra vore brødre i San Francisco.

Et brev fra 2den Mai fra past. Stensrud lyder saaledes:

Kjære Formand Jøfs!

Nogle ord om stillingen, som du vist kjender i dens almindelighed. Vi takker Gud for forskaanelse af liv og lemmer. Familien og jeg kom ud uden mindste kvæstelse. Men hvor nær vi var døden dengang! Vi boede i det værste strøg for jordskjælvet. Der hvor det havde været lavland, og siden var kjørt ind fyld, kom rystelsen aller-værst. Her aabnede jorden sig og slugte. Man kunde se taget og top-etagen delvis. Valencia Hotel, et halvt kvartal fra os, fik den skjæbne. Dette hotel havde 80 gæster, hvoraf 20 blev reddede. Vort hus svaiede, indbo blev kastet fra den ene væg til den anden. Vi boede paa øverste etage i et høit hus, som brækkedes paa midten og hang saaledes skjælvende i denne stilling. Jeg rev vinduet op og saa efter, om kirken stod. Den stod, Herrens navn være lovet!

Jeg sprang ned ad trapperne, men kunde ikke saa døren op. Huset sank uafbrudt. Det knagede og bragede allesteds, og vi troede stækkert, at der var ild i taget. Vi anede ikke, at huset holdt paa at synke. Jeg raabte til en udenfor. Han fik sat paa et instrument og brød døren op. Huset faldt ikke sammen; men det var saa ramponeret, at vi ikke vovede at gaa ind for at redde noget. Vi troede jo heller ikke, at ilden vilde komme saa langt. Dog menighedsprotokollen, mine lister, papirer, regnskaber og en armfuld med bøger fik jeg reddet. Kvinderne greb nogle klædningsstykker, men forresten gik alt tabt. Min hustru fører ifær over sit deilige piano, og jeg over mit prægtige bibliotek. Vi staaar blottede for alt. Ilden slugte hele byen fra færgen til vor kirke, gik forbi denne og forsatte saa til 20de gade. Der er blot levnet en strimmel efter bakkerne af det strøg, hvor vi boede.

Vor kirke var „brick veneered“. Denne (veneering) er saa slem ramponeret, at store dele, ja maaske det hele maa lægges om igjen. Mastringen i kirken og ligeledes paa væggene i nedre etage maa ligeledes fornyes; men træverket er i orden. Skadene er aligevel stor. Mindst \$3000.00 vil medgaa til reparation. Ilden kom

som et hav lige op til kirken paa bag-siden og brændte tre huse, hvoraf det ene kun var skilt tolv fod fra den. Paa denne side var heller ikke kirken „veneered“. Der var ikke vand i byen, før ilden kom til 17de gade; da fik man lidt. En mand stod mellem ild-havet og kirken og sprøitede uafbrudt; men saa gik maskinen istaa for fem minutter, og kirken fængede. Men saa begyndte maskinen at arbejde igjen, og ilden blev ved Guds naade slukket. O hvilke minutter! Maatte jeg dog aldrig erfare noget saadant igjen! Dog det har gjort mig godt. Tænk, kirken er frelst. Den staaar nu som et eksempel paa Guds naade. Men vort tab er dog saa stort, at Gud alene ved, hvordan det skal gaa. Omtrent alle vore fall er husvilde eller har mistet sin forretning. Jeg havde omtrent \$6000.00 udestaaende paa den gamle subscriptionsliste for kirkebygningen. Nys for katastrofen her besluttede menigheden at abonnere paany til inventar, og vi havde allerede tegnet flere hundrede dollars. Vi havde allerede givet ordre paa inventar til et firma i Osten for \$1600.00. Nu kan jeg intet forlange af disse subscriptionsister, som beløber sig til \$8000.00. Naar dertil lægges de \$3000.00 for reparation, saa bliver vort tab \$11000.00.

Vi staaar saaledes foran en forfærdelig krise. Kirken maa repareres, om den ikke skal blive ødelagt af regn og vind til høsten. Til paafste tog vi underetagen, som var saa vakker istandsat, i brug til gudstjeneste, og alle, og det var en stor forsamling, glædede sig over sit deilige nye kirk-hjem. Der er tre værelser bag i „basementet“, og i disse vil jeg med min familie flytte ind, saasnart kirken kan blive repareret. Da vil vi indtil videre spare husleie. Det er ogsaa maag-paaliggende, da jeg staaar blottet for alt og uden indlagt fra nogen kant. Min nuværende adresse er 2456 Howard Street.

Past. Carlsens fjømandsmission er sparet, men bygningen er slem ramponeret af jordskjælvet. Men past. Grønsbergs hjem og kirke er brændt. Jeg haaber og beder, at Gud vil sende os hjælp ved vore troesbrødre.

Med broderlig hilfen
E. M. Stensrud.

Dette er det første brev jeg har faaet fra San Francisco siden hin ulykkelige dag, og det taler et sprog, som vil røre

alles hjerter, som læser det. Endnu har jeg intet hørt fra past. Grønsberg; men de saa ord i ovenstaaende brev, som siger, at han har mistet baade hjem og kirke, viser, at ulykken har rammet ham og hans menighed saa haardt, som de kan rammes, hvad eiendom betræffer. Lad os derfor, kjære brødre, vise sandt, kristeligt brodersind ved at komme disse vore betrængte brødre til hjælp. Lad hjælpen blive rigelig, og lad den være et offer til Gud, fordi han har bevaret os fra saadan elendighed. Husk ogsaa paa, at snar hjælp er dobbel hjælp. Bidragene sendes til synodens kassjerer M. Borge, De-fekoral, Jowa.

Eders i Herren forbundne

L. E. Jøfs.

Everett, 1ste Juni 1906.

Atter fra en broder i San Francisco.

I kirketidende for 23de Mai findes ovenstaaende brev fra past. Stensrud, hvori han og hans menigheds tab formedelt jordskjælvet stildres, ledsaget af undertegnedes og kaldskomiteens anbefaling.

Da jeg nu ogsaa har faaet brev fra past. Grønsberg, der ligeledes giver os indblik i hans og hans menigheds tab, gjengives det her.

Kjære formand Jøfs!

Efter opfordring fra mine embedsbrødre hernede og min menighed henvender jeg mig til Dem som til de øvrige formænd i Synoden med bøn om hjælp til gjenopbyggelse af min menigheds kirke og prestegaard, som begge ved den store ildebrand blev aldeles ødelagte.

Ved mødet af vore prester herude blev det ogsaa bestemt, at jeg skulde angive for hver formand vort virkelige tab og finansielle stilling idethelst taget. Her er den:

Menighedens tab er \$14,000.00. Assurance beløber sig til \$5000.00. Sjælben er \$2500.00 til Hibernia bank og omtrent \$1000.00 til medlemmer og venner. Løtten var forbranden værdt fra 8—10 tusind dollars. Det vil koste omtrent \$20,000.00 til at gjenreise det hele.

Jeg vil da hjertelig bede om Deres kjærlige bistand til at hjælpe vor arme menighed til at saa sig et Guds hus igjen. Herren lade i naade dette lykkes, sit store navn til ære og mange dyrefjæbte sjæle til gavn!

Det nytter ikke at forsøge at beskrive den ulykke og ødelæggelse, som Herren i sin visdom og tugtende kjærlighed har hjemfjægt os med.

Vi tager alt som hans faderlige tilfikkelse og beder ham og troesbrødre hjælpe os i nøden.

Med kjærlig hilfen fra os alle,
Deres i Kristo hengivne

D. Grønsberg,

2418 Howard St.

Dette brev fra vor ældste prest i San Francisco viser i saa ord en hel tragedie. Efter en tredive-aarig virksomhed staaar han nu og stirrer ind i triste ruiner. Hvad han i det ydre har bygget op, er seiet bort. Lad os ile ham til hjælp, saa hans kirke og prestegaard kan reise sig af ruinerne. Lad ham og hans menighed saa kjende, at ægte, kristeligt brodersind er drivkraften i vort liv.

I broderlig kjærlighed, Eders
L. E. Jøfs.

Vi vil paa det varmeste anbefale ovenstaaende henvendelse fra formand Jøfs til vort kirkefolk, og beder vore prester at oplæse den for sine menigheder.

N. Koren. R. Bjørgo.

M. A. Sagen. D. P. Bangsnes.

H. G. Stub. D. E. Brandt.

E. Hove.

Bekjendtgjørelser.

Pacific dist. prestekonferens af den norske synode møder, om Gud vil, i Syd Bellingham hos pastor Bjerke, 5te til 11te juli, begge dage inklusive.

D. Grønsberg, J. D. Dale,
formand, sekretær.

Prestekonferens: De prester, som agter at overvære prestekonferensen i Syd Bellingham, bedes om at melde sig inden den 20de juni til past. Bjerke, 1818 Donovan Ave., Station N., Bellingham.

Syd Tacoma: Kvindeforeningen møder torsdag eftermiddag den 21de juni hos Mrs. B. Larson, 5610 Cedar St. Alle er venligst indbudne.

Tacoma: Glem ikke sangøvelsen søndag eftermiddag den 24de juni i Vor Frelseres kirke, hjørnet af 17de og 3 St. „A“ St. car.

Kvindeforeningen i Vor Frelseres

menighed møder torsdag eftermiddag den 14de juni hos mrs. N. Sæther, 3710 Thompson Ave. En hjertelig indbydelse til alle.

Silvana: Kvindeforeningen møder torsdag eftermiddag den 21de juni hos mrs. N. D. Høvig. Velkommen til mødet.

Dalla: Kvindeforeningen møder mandag den 25de juni hos mrs. D. F. Carlson. Alle velkomne.

Skolelærermøde.

Program.

Puget Sound lutheriske lærerforening afholder møde i Trefoldigheds menighed, Stanwood, påst. Tjernagels kald, mandag og tirsdag den 25de og 26de juni. Følgende program foreslaaes:

Første dag.

Nabningsprædiken kl. 10 form. ved pastor Hagoes.

Eftermiddag: Menigheds skolens grundfætninger ifølge Guds ord. Referent past. M. N. Christensen.

Anden dag.

Læreren og Jesu befaling: „Nøgt mine lam“. Referent mrs. Amalia Hartstad. „Vore akademier og menigheds skoler.“ Referent prof. N. J. Hong. Indberetning fra alle vore skoler ved Puget Sound.

Alle som ønsker at bivaane mødet vil behage straks at sende ind sine navne til past. Tjernagel, saa vil han sørge for plads.

L. P. Næste, M. N. Christensen, kom.

Synodemøde og sangerfest i Silvana.

De, som ønsker at komme til Pacific distrikt synodemøde og sangerstevne i Silvana, bør melde sig til undertegnede senest inden 15de juni, saa vil der blive sørget for frit logi. Skulde nogen melde sig senere, eller komme uden at melde sig, kan vi ikke love at sørge for dem. Der vil maaske blive taget en liden betaling for middag ved kirken for at dække udgifter, ellers bliver opholdet frit.

J. D. Dale.

Synodemøde.

Pacific distrikt af den norske synode møder dette aar i Silvana, Wash., påst. Dales kald, fra 27de juni til 4de

juli. Forhandlingsgjenstand: „Bønner“. Referent past. Borup. „Daab og Konfirmation“. Referent past. Hellesen.

L. C. Fosb, formand,
D. M. Holden, sekretær.

Parcklandnyheder.

— Kvindeforeningen møder næste onsdag eftermiddag hos fru N. B. Xavier.

— Parckland kvindeforening havde møde onsdag forrige uge hos Mrs. prof. Hong og skal ha det næste møde onsdag 13de juni hos mrs. Xavier.

— Blandt Parcklands besøgere i denne uge kan fremdeles nævnes Mr. og Mrs. Bergan fra Belview, Minn., og skolelærer Hatte fra Silvana, Wash.

— Akademiets høsttermin skal iaar begynde den 2den oktober. Ijor begyndte skolen den 12te september; men dette viste sig mindre heldigt, da mange af vore elever er saaledes stillet, at de ikke kunde komme saa tidlig.

Mrs. Else Kresting fra Bellingham har modtaget kald som musiklærerinde ved akademiet og skal begynde sit arbejde 1ste september. Efter alle anbefalinger at dømme, hvoriblandt en fra Erika Nissen i Kristiania, skal hun være overordentlig dygtig i sit fag.

— Der har været fuldt op af regn i de sidste par uger, men her paa Parckland har det ingen skade afstedkommet; tværtimod ser alt meget florende ud. Mange af vore foretagssomme farmere har begyndt med at bygge „silos“ for sit hø. Endel forsøgte det ijor med de bedste resultater.

— Mr. Ole Stuen og Alfred Halvorson, der for et aar siden frekventerede skolen her, er for tiden i Seward, Alaska. Endskjønt de er langt borte, har de dog fulgt ganske vel med i begivenhedernes gang her og har glædet sig baade ved vort „basket ball-teams“ glimrende seire saavel som ved skolens fremgang i det heletaget. Mr. Stuen agter sig tilbage til akademiet til høsten.

Til barnehjemmet i Parckland.

Ved mrs. J. Iverson, fra kvindeforeningen i Stagit 25.00. Ved past. Grønberg, fra taknemmelige venner i San Francisco 12.00. Pastor R. W. Magelsen 1.35; past. Ove J. H. Preus, Nils Holland, mrs. Kirkebo, J. J. Gantjed, mr. Henning, hver \$1.00; mrs. J. L. Ryming 3 guttebrøder; D. Bonifat en del barneklæder; mrs. E. L. Sykkiaasen endel barneklæder.

Visell & Ekberg

ældste bogfirma i nordvesten.

Stort udvalg af
Norske Bøger, Bibler, Salmebøger,
Huspostiller, Skolebøger, nye norske
Ordbøger, Fortællingsbøger, m. m.

Daabs- og Vielsesattester.

Wholesale Rates to Dealers, Ministers,
Sundayschools and Libraries.

Billetter sælges med alle første klasses
Linier til og fra Europa. „Drafts“ og
„Money-orders“ til alle steder i Norge

Visell & Ekberg

1808 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra
Norge med eders Doktors Recepter
samt for norske Familie Mediciner
af alle slags — saasom.
HOFMANS DRAABER, NAFTA-
DRAABER, RIGABALSOM etc.

Apothekeren er altid villig til
at give Raad om ønskes.

Post-Ordres expederes pr. om-
gaaende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,

1435 1ste Ave. Hj. Pike St.,
SEATTLE, Wash.

Indbydelse!

Naar De er i Everett, da gjør vor
bekvemme Butik til Deres Hoved-
kvarter.

— Stort Lager af —

Herreklæder og

Udstyrsartikler,

— samt —

Gutteklæder fra 3 Mar til 19 Mar
gamle.

Rigt Udvalg af Tøier altid paa Lager
Tilfredshed er vor Garanti.

Enger & Jesdahl,

1618 Hewitt Ave., = Everett, Wash.

Lutherisk Pilgrim-Hus

No. 8 State St., New York.

Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter,
Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere
og andre Rejsende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær,
træffes i Pilgrim-Hus og
saa Emigranterne vi med
Raad og Daad.

Høll, som kommer fra Vesten, tjener med Belt
Line Street car lige til Døren.

Pacific Lutheran Academy and Business College

gjør ikke fordring paa at være den billigste skole paa vestkysten, men den har sat sig som maal at være den bedste i sit slags. Dens opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa et kristeligt grundlag og saaledes dygtiggjøre dem til et nyttigt virke i livet. Bestyrelsen gaar ud fra, at skolen eksisterer for elevernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den sparer derfor ikke paa bekvemhederne, naar det gjælder at ansætte lærere eller anskaffe apparater o. s. v., hvoraf eleverne kan høste nytte. I de 11 aar skolen har virket, har den vokset sig ind i forholdene herude, og har saaledes haft bedre anledning end nogen lignende anstalt paa Pacific-kysten til at sætte sig ind i, hvilke krav den skandinaviske-amerikanske befolkning herude stiller til en skole, og hvorledes den paa bedste maade skal kunne tilfredsstille disse krav.

... Skolens Kursus ...

Skolen tilbyder seks forskellige kurser: Preparatory, College Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Desuden gives der et ekstra kursus for udlændere.

hvad det koster. Skolepenge, kost, logis, og bøger for ni maanedes beløber sig til omtrent \$150.00. Vintersemesteret begynder den 4de December 1905. Skriv efter katalog.

Adresse: N. J. Hong,

Parckland, Wash.